

Sabatiel

Drapanie do krwi

*Mini tomik składający się
z sześciu zaledwie wierszy,
które razem zebrane
i w tej kolejności ułożone
opowiadają pewną ważną
dla autora „historię”.*

The **S**erpent

Luty 2011

Każdy z zamieszczonych tu wierszy jest
zapisem wizji.

Wiersz tworzy się świadomie, myśląc,
co chce się przekazać i jakimi zrobić to słowami.
Wizję się ma lub nie. I można ją zapisać lub nie.
Zapisana wizja może przypominać wiersz, ale nim nie jest,
gdyż nie jest świadomą kreacją utworu.
Jest raportem ze zdarzenia, które zaistniało w umyśle.

Każdy z tych wierszy jest zapisem wizji - z wyjątkiem ostatniego.
Ostatni jest świadomą kreacją tekstu,
zapisem pragnienia.

∞ **Skąpany w Księżycu** (III 1999)

∞ **[piersi, brzuch, uda, ...]** (V 1998)

∞ **Mój instynkt** (XI 1998)

∞ **Ona** (II 2006)

∞ **Wizja Miłości** (V 2008)

∞ **Wizja Miłości Największej** (IX 2010)

Prolog

Skąpany w Księżycu

Siedzę tu
sam
ociekający Księżycem

Skąpany w pocie i krwi
Przytulam się do ciepłego jeszcze serca
Myląc pojęcie „wnętrza”

Lodowaty Księżyc
Wcale nie jest mistyczny
tylko niemy

Soprany pokus delikatnie
głaszczą i podsycają
Zimne światło bezsenności

. . .
. .
.

Piękne ptaki nadal w klatce
Ale kiedyś znajdę klucz
Będą latać wysoko i dumnie
A świat będzie im zazdrościł.

Marzec 1999

* * *

piersi, brzuch, uda, ciało kobiety
nóż, ostre cięcie, pchnięcie, krew
tryska wprost na moją twarz
oblizuję się, pluję
włochatą łapą gładzę pokrwawione jędrne piersi

Włochatą???

Maj 1998

Mój instynkt

Sunę powoli, podchodzę.

Ona stoi, je.

Bardzo powoli
przybliżam się, czołgając.

Ona wciąż stoi i je.

Nachyla się, aby urwać kolejną partię trawy,

po czym podnosi łąpek i żuje.

Obserwuję jak jej szczęki pracują.

Jest piękna, młoda,

jej brązowa skóra lśni w słońcu.

Przybliżam się jeszcze bardziej

i jeszcze wolniej.

Wyjmuję nóż.

Usłyszała szelest.

Przestała żuć i szeroko otworzyła oczy.

Nastawiła uszy.

Znieruchomiła.

Wtedy wyskoczyłem.

Dopadłem ją i od razu chwyciłem za szyję.

Jeszcze przez chwilę nerwowo dreptała tylnymi kopytami,

po czym poczułem ciepły płyn na dłoniach

i niczym wtuleni w siebie kochankowie

razem upadliśmy na miękką trawę.

Listopad 1998

Ona

Widziałem Ją nagą, radosną, przechadzała się po lesie
Nie miała w sobie kary ni grzechów
Stopy Jej płynęły nad trawą
A dobry las otaczał Ją zewsząd

Widziałem Ją niewinną, szczęśliwą, pływała w jeziorze
Nie miała na sobie ubrania ni makijażu
Ciało Jej płynęło pomiędzy rybami
A dobre jezioro otaczało Ją zewsząd

I nagle obudził mnie niezrozumiały Ojciec Jaźni
Mówiąc: „*Nie będziesz, dopóki się nie staniesz.
Nie staniesz się nie będącym, gdy będziesz.*”
Zrozumiałem.

Zbliżyłem się do Niej, nie pytała o nic, tylko posmutniała
Schyliła głowę, wyjąłem nóż
I ból otaczał Ją zewsząd

Widziałem co uczyniłem, krzyczałem „dlaczego?!”
Lecz nikt nie odpowiadał
I Mrok otaczał mnie zewsząd

I na zawsze pozostanę z Nią na mych rękach
Gdy piękny kwiat niewinności umarł przeze mnie
Wtedy, gdy otaczałem Ją zewsząd

Ona była mną...

Luty 2006

Wizja Miłości

On pozwala jej na innych mężczyzn
Sam będąc wiernym
Żyjąc w stopniowo zwiększającym się
oddaleniu od ludzkiego świata

Ona egoistycznie korzysta z pozwolenia
Upajając się różnorodnością i nowością ciał
Sycąc się seksualnie, energetycznie i emocjonalnie
Wzrastając na ich wyspanych aurach

On powoli staje się Otchłanią
Przekroczywszy granicę rozumu
Ona potrzebuje jego-Otchłani, by karmić swą duszę
On staje się kapłanem Czerni

Mijają lata

On wciąż się oddala, ona pogodzona z przeznaczeniem
Zawsze wraca do niego-Otchłani
Do magnetycznie cieplej, czarnej Miłości
(Trzy świece na jej biodrach)

On zawsze czeka na nią
Sycąc ją, syci siebie, pogodzony z przeznaczeniem
Ciepła Miłość nie słabnie
(Trzy świece zanurzone w ciemnej czerwieni)

Mija 9 lat
Proces dobiega końca
(Trzy świece gasną)

Ona zabija go
W głębi lasu
Z czułością, zjada jego ciało

On staje się Wiatrem

Ona staje się Boginią

Epilog

Wizja Miłości Największej

Jesteśmy razem, zupełnie nadzy
Spoceni, lecz nie kochaliśmy się przed chwilą
Stoimy i dyszymy niczym zwierzęta
Patrzymy na siebie nawzajem, w bezruchu
W jej oczach widzę siłę i gniew
Gniew na mnie
Jest taka piękna, gdy nienawidzi
Gdy nienawidzi mnie

Nie chcemy niczego mówić
Każde z nas wie to samo
A słowa są ułomne i mylne
Patrząc sobie w oczy porozumieliśmy się najlepiej
Wiemy obydwójce
To stanie się dziś

Kładzie się, wycieram ją
Dalej mnie nienawidzi, ale daje się dotykać
Leży spokojna i zupełnie świadoma
Nasze oddechy się uspakajają
Syczy, gdy przemywam jej zadrapania
A jej wykrzywiona twarz i zaciśnięte powieki
podniecają mnie

Siadamy na łóżku
Wciąż zupełnie nadzy
Od dawna nic nie mówiliśmy
Nalewam wino do dwóch kielichów
Przynoszę je, pijemy
Włączam *Within the Realm of a Dying Sun*
Dead Can Dance
Mijają minuty
Pijemy i słuchamy. Milczymy

Trochę się upiliśmy, trochę odpoczęliśmy
Teraz ona mówi, po raz pierwszy od dawna
„Puść coś żywszego”
Wybrałem Katatonię *The Great Cold Distance*
Pierwszy utwór bardzo nas pobudził,
drugi pominąłem,
trzeci na nowo uczynił nas tym, kim jesteśmy,
a czwarty rozpocznie się, gdy już będzie po wszystkim...

Odłożyliśmy wino, zaczęliśmy się dotykać,
jednak zupełnie nie seksualnie i nie erotycznie,
lecz tak, jak matka dotyka niemowlę,
z ciepłą, opiekuńczą miłością.
Nie wiedziałem jak zapytać, więc wykrztusiłem
„Dzisiaj? Teraz?”
„Tak” - odpowiedziała

Położyłem się

Jej dłonie w górze
Zaciśnięte na rękojęści
Zatrzymały się na chwilę
Chwytają chwilę przed
Pokazują wolność wyboru
Pokazują możliwość sprzeciwu
Chwytają Słońce
Lecz stają się Księżycem

Nagle opadają w dół
Na ścianę obok bryzga krew
Szybko i gwałtownie, niczym wytrysk
Miałem jeszcze chwilę
Spojrzałem więc na nią
Ujrzałem ogromną ilość krwi
na jej pięknym, nagim, seksownym, kobiecym ciele
klęczącym obok mnie, niczym matka
„Jaka piękna!” - pomyślałem
Lecz nie byłem już w stanie tego powiedzieć

Do ostatniej chwili patrzyłem na nią
Była Krwawą Boginią Matką
Seksowną, morderczą, silną
Niewyobrażalnie piękną
Ubraną w nieregularną czerwień

Ciekawe czy zobaczyła mój zachwyty?

Thomas Neulinger, *Cosmic Mother*

Źródło:

Emanacje Bafomet: <http://CzarnaBogini.blogspot.com/2010/10/thomas-neulinger-cosmic-mother.html>

„Słowo nie będzie wyrażać słowa
A logos upadnie
Umysł nie będzie rozumiały
A rozum z logosem upadnie
(...)
Nadal idę ku Tobie, uparcie
Logos gnije
Rozum wydaje ostatnie tchnienie
(...)
Wejdę w Otchłań!
Wejdę w Chaos!
(...)
Ku Prawdzie Bezsłownej!
Ku Tobie!”

Pieśń Zachwytu, w: B o g i n i

„Oddanie się w Jej ramiona.”

I. Naos, w: Caelethi

The Serpent

www.the-serpent.pl